

HRVATSKA RIEČ

PREDPLATA: Za ŠIBENIK i AUSTRO-UGARSKU sa dostavom u kuću mjesечно K 1:25, godišnje K 15.—. Za INOZEMSTVO suviše poštara. — Piativo i utuživo u Šibeniku.

POJEDINI BROJ 10 PARA.

VEČERNJI LIST
Izlazi utorak, četvrtak i subotu
Telefon br. 31. — Čekovni račun 71.049

UREDNIČTVO I UPRAVA „Hrvatske Rieči“ nalaze se u „Hrvatskoj Tiskari“ (Dr. Krstelj i drugi). — Rukopisi ne vraćaju se. — Nefrankirana pisma ne primaju se. — Tiskar „Hrvatske Tiskare“ (Dr. Krstelj i drugi). — Vlastnik, izdavatelj i odgovorni urednik JOSIP DREZGA.

OGLASI PO CIENIKU.

God. IX.

SIBENIK, četvrtak 27. veljače 1913.

Broj 800

Demobilizacija Austrije i Rusije.

Ibis redibis medjunarodnog položaja — Optimizam grofa Stürgkha o medjunarodnom položaju — „Fremdenblatt“ pobjija Stürgkhov optimizam i slika crno.

Grof Stürgkh:
„Napetost jenjava....“

Jednu večer imali su narodi monarkije išepu iluziju, kako sablast evropskog rata izčezava i mobilizirani vojnici vraćaju se svom plugu.

Dne 25 ov. mj. bila je kod ministra predsjednika grofa Stürgkha depulacija udruženja njemačkih zastupnika iz Češke, da ga zamoli, neka bi radi gospodarske katastrofe, koju prouzrokuje medjunarodni položaj, razjasnio situaciju e da se pučanstvo umiri. Grof Stürgkh je na to izjavio: „Uvjeren sam, da će se u najkracičem času pokazati znak, da je napetost u medjunarodnom položaju jenjava.“

Ovoj izjavi grofa Stürgkha pripisivala se još veća važnost obzirom na okolnost da je ministar predsjednik dao ovu ružičastu izjavu sporazumno s grofom Berchtoldom, iza dogovora s njim.

U svim političkim krugovima ova izjava grofa Stürgkha pobudila je dubok utisak. Dobro pak informirani parlamentarni bečki krugovi dobili su istu večer vest, da je austro-ruski sporazum došao tako daleko, da obe države već pripravljaju sporazumu i istodobnu demobilizaciju i to u roku od jednog tjedna.

I u Petrogradu konferiraju o razoružanju....

Preksinoč kasno iz Petrograda prispeje vesti potvrđivaju optimizam Stürgkha. Car Nikola naiće pozvao je k sebi ratnog ministra Suhomilova, ministra vanjskih posala Sazonova, šefa generalnog štaba i vojnog kvartirmajstra te dugo s njima konferirao o pitanju demobilizacije.

Potezi sa sela.

Napisao Don M. Vežić.

IX. Kažu.

Ne bi ose, da se načape na grozd grožđa, zrnje mu počvakale, što ova dvađeni ženski jezici počvakaju ime i bezime Šime Karića — eno mu kuće kupatice na jednu vodu ispod Markulova humca.

Sinoć se amo kod nas, a tako i preko sinoć i svakoga dana preko godine, iz seoske čatrne voda grabila, a gdje je vode, tu je i ženska glava i njezini ponajglavniji bilježi: — kratka pamet, dugi sok na suknji, još dulja kosa, a najdulja nesmotrena i labrava jezičina. Tako je amo kod nas, a ako je drugačije kod v s, de nam, kad budete dokoni, dojavite.

.... — Mašuko moja, što ti to govorиш, sveumu bih se ja tvome smijala, jer u njemu ni dlake istine! — grabi lka Perina vodu iz čatrne, njezina je redna, pa kad ne može zaposlenim rukama, zaurnjava se na Mašuku Jurinu zabalenjem gubicom.... — Šta ti tu prodaješ suhu slamenitu za čistu i jedru pšenici, da mu je „Morin“ ciglo gaće načeo i zubima mu se natupo mesa dodiš!.... — Ili su te zar kupili za šaku pure, pa te sad nama prodaju pod skupu laž?.... — Eh, da je to tako, ne bi bilo naopako; ali kažu, da mu je otkinō obilat „vunat“ živa mesa sa desne noge!

— Nemila ga bolest popala, ljuta li je to bila psina, kad tako čovjeka nagrdi! —

Austro-ruski sporazum.

Gleda sporazuma između Austrije i Rusije odmah se stalo tvrditi, da su rješene sve sporne točke. Pregovori se nastavljaju jedino radi Djakovice, koju Rusija odlučno traži za Srbiju, Austrija pak za Albaniju. Rusija, e da Djakovica pripadne Srbiji, da bi bila vol'na prepustiti Skadar Albaniji.

„Fremdenblatt-ov“ tuš.

Beč, 27 veljače. Nakon izjave ministra predsjednika grofa Stürgkha o poboljšanju položaja, duhovi se bijaju primirili i pridigli, kad odjedared dodje od strane visokopoloženih službenih krugova protuzjava, koja jednim mahanu ruši nade u mirno rješenje zapletaja.

„Fremdenblatt“, na izjavu grofa Stürgkha, prama kojoj je za najbliže vreme očekivati da će napetost medjunarodne situacije občenito popustiti, odgovara da su rieči ministra predsjednika grofa Stürgka samo želje i nade u mir, isto onakve želje i nade kakove je izrazivao ruski ministar predsjednik Kokovcev odaslanstvu bankira. U svim mirovnim pitanjima nije još došlo do razbijanja, pogotovo ne u pitanju omedaženja Albanije, pa je zato optimizam grofa Stürgkha preuranjen.

Ova tamna nagovještanja „Fremdenblatta“ izazvala su obču uzbudjenost. Glasila grofa Stürgkha snevjavaju se i pitaju: „Kamo će da dodju državljani, ako se na izjavu ministra predsjednika učinju u sporazumu s ministrom vanjskih posala, a koja izrazuje nade u mir, odmah zatim sa vrlo službeno strane odgovara opet ratnim alarmantnim viestima?“

sva se sježuri i poguri, da bi je u prošačku torbicu strpō, kolišna je, Mandusa Pavlova, kad joj mravinci životom polioše.

— Šta ljud, tko li ti to kaže, da je „Morin“ ljud? Bjesan je on, kažu, bio, a ja sam se tome, da mi ni ne kažu, još prošle sedmice dosjetila, jer ti ga eto svakoga dana, pa i povise putu, najaši na mojoj kamenici, ko na „komuno“ pojilo, da vodu loče.... — I crnove sam ga bila pričela gjavlu, tamo njega, davati, jer je moja kamenica za moje kokoši, a nije za tugje bjesne psine. Već kome obnoć oko kuće oblijeću, onaj se neka i stara za nje! — sva je počula i uze nogama zemlju ispod sebe stupati Žuna Ižakova, a iz ruke joj ispuze prazna buraca.

— Ajme! — pljesnu se zabradavičnom ručetinom po pregači Tomica Blažikova. Dosada baš ona nije bila navadna k čatrni prilaziti, jer joj je u kući mlagje na isporuči za te posle, već danas sa vrčićem kolik spužalina do amo dosegala i starašna se među drugu uplejala. — A da Šta je od Šime, žalosna ga majka rodila? — ko sumanuto će upitati starica, a slovo k slovu pristupiće, ko da se iz svakoga po suza cijedi, dok se u tkanici skršila, da ne bi ni kod deveterih groznica onako. — Da Šta kažu, da mu se rana ucrvijala i da su mu upali mrtvačku svjeću?.... Uh, kemoći i paščadi i tko ih drži!.... huhukne Tomica i uza zid se prisloni, da je sjerkove noge ne izdadu i da joj koja besa sa uliša ne uteče.

— Šta je od Šime!.... — opet će uzvarenia lka Perina.... — Ono, čega ti Bog

Gradjanski rat u Mexiku.

Tragična smrt cara Maksimilijana karakterizira gradjanske borbe koje se ne prekidno vode u Mexiku. Zadnji gradjanski rat bio je pravo divljačtvoto. Protur-

republike Madero i podpredsjednik Suarez bili su uvačeni i ustreljeni. Dogodajima u Mexiku ugrožen je život stranaca te je očekivati da će washingtonska vlada poduzeti mjeru i staviti red. Novi privremen predsjednik je Madero.

Mexiko ima površinu od 1.987.201 četvornih kilometara te broj 15.063.207 stanovnika. Glavni grad Mexiko ima skoro po milijuna stanovnika. Vojska broji u mirno doba 3282 časnika i 31.222 vojnika; ratno brodovlje ima tri mala krstara, i torpedoborci.

Do razoružanja ipak će doći?

Beč, 27 veljače. Novinstvo svakako bilježi kao sigurnu vest o razoružanju Rusije i Austrije smatrajući to posljedicom misije princa Hohenlohe-a sa ručnim pismom Nj. Vel. Franje Josipa caru Nikoli. Razoružanje uslijedit će u najbliže vreme. Na današnjoj pokličarskoj reuniji uklonit će se s puta po svoj prilici i pitanje Skadra, a tada moći će se preći na demobilizaciju i na jugu monarkije.

Trgovinsko-politički izgled Monarhije na Balkanu.

U klubu industrijalaca u Beču držao je 21. o. mj. bivši ministar trgovine dr. Baernreither predavanje o trgovinsko-političkim izgledima monarhije na Balkanu obzirom na posljedne interese. Dr. Baernreither je rekao, da se kod prosudjivanja budućnosti mora polaziti od današnjih trgovinskih odnosa, i, pošto monarhija nema kolonija, to se mora prihvati ono, što se može u blizini dobiti. Monarhija ima posla na Balkanu sa gospodarski ne-

zavisnim državama, pa može svoje trgovinske sive osnivati jedino na medjusobnom gospodarskom interesu, koji se može još intenzivnije udesiti i oživjeti. Potanko je pretresao saobraćajne prilike u balkanskim državama, i izradio se za dunavsko-jadransku željeznicu, uz izvestne privilegije, koje bi se monarhiji garantovale. Nalazio je značenje Solunu i spomenuo, da se Solun ne podcjenjuje. Označio je kao životni interes za Austro-Ugarsku, da se dobije suhi put na Solun na medjunarodnom putu. Time bi monarhija dobila jasne i sigurne koristi. Pohtika monarhije

i najžešćega dušmanina ispriprostio!.... — Da ga je, kažu, pop ispojedio, uljem ga svetim obmazao i dušu mu preporučio, a pričestala nije primio, jer kažu, da ne može ništa u se primati, a onda znamo, na kojoj smo....

Sve je dosada, ko zalivena, mučala Petrica Palića, a tuvila što ostalo zbroje, a kad netko spomeni „Morina“, da što je od njega, prvi joj, što ga izusti, bi vrag.

— S vragom, prosti Bože, eto ti, gdje je!.... Deset je, kažu, puška u nj ispalio, a nijedna ga ne pogodi, dok najstrag ne skoči moj Stjepan u kuću, dočepa se starinskog o duvaru djevardara, nabi dvojnu „balotu“, nagodi, zgoditi i obe ih u nj susa, da nije ni mak.... Ja sam se ljudila na Stjepana, a pogotovo kad u ararini pronesoše tugu psinu, da je ture u bezdanku u Orlovači.

— A nu ih, Šta ste uščančarile, da bi umukle!.... Zar ne čujete, da su ga obzalili? — izdiže se dugonjava Savanda sa prizide, kad naču sa gornjih vjetara, da dopiru nekakvi glasovi bugarenja i upropasćena zalamota rukama.

Da je grom iz vedra neba megju nije upalio, ne bi onako s jedne sve umukle, da bi prizuj mnisce čuo. A kad se dosjetiše, da čobani uz blago ojkaju, žao bi Savandi — na ošpičavu i izbećenu joj se licu opaža, što nije pogodila — i promakori:

— Ako nijesu, hoće!

U to zavozni zdravamarija, a one se pojedna prikrsti, te šaputajuć Gospino pozdravljenje, svaka će za svojim poslom, tko s uprćenom vučjom, tko s buračom o ra-

menu, a treće s dižvom na glavi — ko da nije ništa ni bilo. Noć pada, njih nestade, a s njima i njihova razgovora, dok selom — ko selom — zavlada grobni muk, mrak i pomrka.

* * *

Nu namjerio se luk na svoj tuk, te i njihov zbor na svoj odgovor, jer o čemu oni razgovarali, to meni moja Pekasa — ta i ona je žensko i to postarije, pa joj patri stolica na tome zborovanju — do mrve dokazala, a ja ču vama ovo i još nešto u antrešlju....

Ko jutros ne da se meni ni za što doditi ko ni za živu žeravu, već oko vrcu, a ruka se sama maša, i ja se d hvatim svoje omiljele u samoći druge, njome se zametnim i do užine se u lov odvrgnem.

Kad je Šiminoj kući na domak, a to preda me sklisi njegov „Morin“, te netom me obnjuši i nanjuši, da smo lovec, tko bi ga zaustavio, već obradovan sobom otegne i uže oko mene oblijetati i štekćanjem pozdravljati. Istupi na kućni prag Šimina domaćica i druga, Pava, sa svojom ragom, zadovoljna me pozdravi, a muževlje istričane benevrečine iglom probada.

— Šta ti to, Pavice, vesela, a ja se k vama na sedminu zavrgo!

— Ni tome, oče, živo čeliade ne uteče; samo daj Bože dušu sahraniti!

— Da Šta bi sa Šimom, kad i onako evo „Morina“ uza me?

— Aā, oče! — zdravo Pava kliknu, a još se zdravije nasmija! — Megjer se i do vas čulo! Taman, oče, eto „Morina“

iza vas, da vas prati, a Šimu čete, Bogu hvala, zdrava zateći na krčevini ispod Lozovače, navede li vas tamo i pas za zeca namani.

— Da otkuda onda od juče pusta naklapanja o bjesnoj psini i o Šiminoj smrti?

— Dokoni, oče, pa i naklapaju! A da je što, vi biste prvi znali.... Neka ili, neka, rogjeni moj; neka nagagaju, samo da ne pogode!

— A nije ni ono usampasno naklapanje bez neke, već će biti što bilo — ja ču, ko da dvoumim, — Ako nije vuk, bar je gušter!

— Taman tako, moj Don Marko! Preko se Šime virgo zeca i ranio ga, a on se, ne bi li mu kako ranjen šmigno, zavro u lužinu. Šime za njim i istežu ga, kupina mu ruku očeprija, a dok nogom lužinu prignjavio, proparala mu drača ovo benevrečina na koljenu, pa evo ja, staro krpeč, konac tratim — nasmije se Pava i izdiže gačetine, da mi pokaže zakrpu.

* * *

„Lozovače“ ja nijesam ni video, pa ni Šimuna. Ali jesam nešto drugo.

Orljavina pričela po meni, a onda znamo, na kojoj smo i da je podne, te ja jednu priču preskočim, uz drugu se pripnjem, dok uz treću jedvo izvuko ovo sedamdeset oka čista mesa, sa nje sližoh i pred Palića dvore padoh.

Zasjeli Palići ispred kuće. Ponajbrojnija su djeca i ženskići.

„Morin“ uprca megju nje, dociglo ih obnjuši, a kad se primače k Petrici, ona ga rukom pomilova.

mora se okrenuti svom silom svome trgovinskom interesu. Govornik je razložio razne načine trgovinske veze, trgovinski ugovor sa najvećim privilegijama, povoljne carine i carinsku zajednicu. Pod svim okolnostima mora se za tim nastojati, da se predje i preko najvećih privilegija kao i da se po jedinstvenim načelima upravlja jugom monarhije.

Da se podigne snaga monarhije u trgovinsko-političkim borbama, to se moraju ujediniti sve sile monarhije i ojačati zajednica. Dr. Baernreither obazro se je na predavanje bivšeg predsjednika ugarskog ministarstva dra. Wekerla. I on kao i dr. Vekerle misli, da se finansijsko pravljivanje između Austrije i Ugarske mora obnoviti prije nego li mu izteče rok, a trajanje mu se mora prodlužiti na više nego 10 godina. Wekerlovi izvodi leže u tome, da on predlaže reviziju osnovice pregovora, da bi se mogao utrti put novoj trgovinskoj politici na Balkanu. U tim izvodima vidi se znak preokreta nazora u Ugarskoj. Wekerle se je izrazio, iako u ograničenoj mjeri, za uvoz žive marve, za sniženje carine na krmu i za sklapanje trgovinskih ugovora sa prekomorskim državama. Predavanje ugarskog državnika može se označiti kao etapa za trgovinsku politiku u većem stilu. Monarhija treba za pregovore sa balkanskim državama, a naročito sa Srbijom širu bazu i dalje ciljeve. Razumije se, sva ova pitanja zavise od vodjenja politike. Politika i trgovinska politika su danas pojmovi, koji se pokrivaju. Srednji, neodlučni put mora se pod svaku cenu izbjegavati. Dobre gospodarske sveze između samostalnih evropskih država predpostavljaju atmosferu međusobne pažnje, a najveće koristi požnu se iz točne procjene interesa druge strane.

Dr. Baernreither završio je rječima, da će monarhija igrati vidnu ulogu kod uređivanja prilika na Balkanu. Monarhija može da pruži balkanskim državama velike koristi, a u prvom redu Srbiji. Austrijska i ugarska preduzeća mogu djelovati na korist balkanskih država, koje trebaju mnogo rada i kapitala. Monarhija mora imati volje, samopouzdanja, spremnosti i dosljednosti, da od svih tih elemenata stvari politiku svoje koristi i sigurnosti, ali i politiku dobrih odnosa sa susjedima.

Zastoj u ratnim operacijama.

Carigrad, 27 veljače. Radi velike studeni u Traciji među neprijateljskim tačkama podpuni zastoj svih ratnih operacija. Nadjeno je mnogo vojnika smrznutih. Kako je na Čataldzi, tako i u Drinopolju.

Obsada Skadra.

Cetinje, 27 veljače. Operacije proti Skadru opet su započele. Glavni juriš poduzet će se ipak tek iza kako stignu težki obsadni topovi iz Srbije.

Konac rata?

Beč, 27 veljače. „Politische Korrespondenz“, na temelju sigurne informacije, objavljuje da je blizu konac balkanskog rata.

Beč, 27 veljače. Ratujuće stranke, na savjet velevlasti, sklone su da pristupe mirovnim pregovorima.

Carigrad, 27 veljače. Mladoturci izjavljuju, da rat nije poduzet radi Drinopolja nego radi narodne časti. Radi toga rat se mora nastaviti, sve da Drinopolje i padne.

Konačna rieč u pitanju Albanije.

London, 27 veljače. U drugom tjednu mjeseca ožujka velevlasti će konačno odlučiti o svim pozitivnim pitanjima, pa i o omedžašenju Albanije. Djakovica imala bi pripasti Albaniji, Dekani i Diča Srbiji.

Blokada albanske obale.

Solun, 27 veljače. Grčko ratno brodovje proširilo je blokadu sve do Drača.

Opoziv austrijskog poslanika u Petrogradu.

Beč, 27 veljače. Službeno se javlja, da je austro-ugarski poklisor u Petrogradu grof Tschern von Valsassina podnio molbu, da bude opozvan sa svog dosadanog mjesto, jer mu klima ne prija. U političkim krugovima tumači se ovo preokretom na bolje u odnosu sa ovoj između Austro-Ugarske i Rusije.

Književnost.

„Ljubkanje“ od Schnitzlera. Prijemno iz Splita: „Ima stvari, koje oko sebe šire kao neki dah vječnosti...“ Šapće tajanstvenim glasom Fric (g. Viličić). Kristini (gdje Drachsler-Car), koja željno upija svaku njegovu riječ u predvečerje ovoga dana, kad on radi druge pogiba u dvoboju. Schnitzler je tako lijeplim velom obavio tendencu svoje drame, da nas svaka riječ zanima, jer svaka odaje neku istinu, u svakoj se odkriva po koja tajna duše Fricove, duše svakoga od nas. I mi svi, poput Frica, tražimo sreću. I mi smo svi obuzeti onim čudnim dahom vječnosti, koji nas nervozno drži i sili, da mu se pokorimo. Fric traži sreću u ljubavi, u vatrenoj ljubavi, u zabranjenoj ljubavi, koju nalazi kod neke gospodje, čiji ga muž u dvoboju ubija. A kad se tu ne može da dovine do prave sreće, po savjetu Teodora (g. Bogić), koji je našao svoje zadovoljstvo u bezbržnoj ljubavi, u ljubavi, gdje se lako počima, a još lakše svršava“, „gdje su žene za to, da se čovjek kod njih odmar“, traži ljubav, koja će i njemu biti „odmor“ i „razbijbira“ kao Teodoru i Micici (gdjica Samohod). Obima ovima ljubav služi za zabavu, pa se danas Micica zabavlja sa studentom Teodomorom, kako će se sutra sa oficijom ili kojim drugim, koji je — kako veli guslač Weiring (g. Matović) — „stalno, stalno namješten“. To je bezbržna ona ljubav, opisana osobito u modernoj nemackoj književnosti, koju, rekbi, uzima Schnitzler kao ideal mladića i djevojke, koja ne smije, da „svoru mladost u ludo prorajta“. Za to je i obradio onako detaljno ovu ljubav u prvom činu, u kojem sve vrvi bukom i ljupkom konversacijom, koju su i Teodor i Micica upravo savršeno izveli.

U drugom činu počinje da nam riše duševe emocije „prave, čiste ljubavi“ Kristinine prema Fricu, za koju je već u prvom činu glavne crte nabacio. Ujedno nam njegov Weiring ponovno izražava piševo mišljenje, žaleći, što mu sestra nije mladost lijepe prošla, jer je sada ostajela, a nezna za slišti života. Gdje Binder (gdjica Uvdović) iznosi nam naprotiv „solidne“ nazore žene, koja traži muža „stalno namještena“.

Kristina ne traži „zabave“ poput Micice, koja joj tu zabavu hoće da priušti, pa za to odmah pri prvom susretu sa Fricom poklanja mu svoje srce, ne māreći za nikoga drugoga, i težeći samo za tim, da i on nju ljubi.

Ali uprav onda, kad on počima da za nju osjeća, kad i u njemu nastaje čeznja za tim njezinim stvorom, mora da pogine.

U trećem je činu prikazao bol, koju nosi sa sobom „čista ljubav“, izrabljena od drugoga, koji nju ne shvaća. Sve patnje takovog bijednog stvora, sve titraje slomljene duše prikazuje nam pisac majstorskim izborom misli i situacija.

Tako Schnitzler vještovo iznosi pred nama duše mladića i djevojaka, pune čeznje i volje za uživanjem, izabravši upravo najizrazitije crte, tako da nakon predstave ostaju u nama jake i svjetle, jer su to i naše slike, jer nam je on nas prikazao, jer je svaki od nas ili Fric ili Teodor ili oboje skupa.

U Micici prikazao je on pravu sliku velegradjanke nižih slojeva, a u Kristini one riedke pojave među njima, ali za to drage i ljupke, koje obično svršavaju poput Kristine.

Gdje Drachsler-Car, naša vrstna bivša članica zagrebačkog kazališta, gostovala je u ulozi Kristine. Znali smo da je umjetnica, vidjeli smo ju kao „Maricu“, onu malu dražesnu Maricu u „Trenku“, ali niješmo znali, da je ona takova dramska umjetnica. Bolje Kristine niesmo mogli zaželjeti. Ona nam ju je dala onakovu, kakvu smo mogli očekivati samo u najboljoj interpretaciji. Njen glas, njena pojava, njene geste sve je to bilo u skladu i na svom mjestu. Kako su se duboko dojimali prizori puni čustva i ljubavi u prvom i drugom činu, i zdvojni i očajni glas djevojke, koja je izgubila „sve, što je imala“ u trećem, pa onaj odlučni „tamo ja ne ču moliti!“ kad odlaže na grob Fricov. To je bilo nešto divnoga, lapidarnoga, tako igraju samo umjetnici! I mi, publiku, joj od srca zahvaljujemo, što se odazvala molbi družtva, da gostuje, i želimo, da ju još kad opet burnim pljeskom pozdravimo. Cveće i ponovno izazivanje pred zastor, pokazali su, kako ju je dubkom puno kažešte veseljem pozdravilo.

Ulogu Micice igrala je gdjica Samohed. Uobičajena izvede svaku ulogu majstorskog, savršeno, o njoj možemo reći i

sada kô uviek, da žalimo, što se trajno ne posveti drami. Ta ona je i ovog puta bila upravo ona Micika, kakvu smo čas prije opisali. Gosp. Viličić igrao je dobro svoju težku ulogu, a za gosp. Bogića bi rekò da on nije glumio, nego proživiljavao ulogu Teodora, koga nam je dao pravog, nepatvarenoga. Gosp. Matović bio je đabar, a gdjica Uvdović nam je pokazala, da znade ne samo velike uloge, već i epizode marljivo obraditi. I gosp. Treurs bio je dobar.

Uobičajene svi su dali ono što je trebalo, a to je onakvu dramu, kakvu je umjetnik morao zamišljati.

Režija izvrsna, scenerije su bile posve nove i liepe.

Očekujemo još takovih večeri, u kojima čovjek živi neki drugim životom, u kojima zaboravlja, da je to samo gluma; a to je i svrha dobре drame.

U nedjelju je komedije „Advokat u bojica“. G.

Javljam p. n. občinstvu, da danom 10. ožujka t. g. otvaram u kući gdje Marije Cappelli kod kazališta Mazzoleni

Modni Salon (Radionicu)

o o gospojinskih šešira o o

koji će biti obskrbljiv najmodernijim gradivom i uzorcima, te će sve radnje biti izvršene brzo i tačno na podpuno zadovoljstvo cijenjenih mušterija.

Podpisana je izučila tečaj modistkinje u Pragu i pohadžala glasovite „Modne Salone“ u Beču, te je vješta čišćenju i bojadisanju cvieća i pera za gospojinske šešire.

Preporučam se p. n. občinstvu, kojemu jamčim, da će svaka načrta biti izradjena polag posebnih zahtjeva.

Veleštovanjem

Marija Dundić.

PRVORAZREDNOM DIPLOMOM I ZLATNOM MEDALJOM
:: NA RIMSKOJ I BRUSELSKOJ IZLOŽBI NAGRADJENA ::

TVORNICA VOŠTANIH SVIEĆA

VLAĐIMIR KULIĆ ŠIBENIK

PREPORUČA PROIZVODE P. N. gg. ŽUPNICIMA, CRKVINARSTVIMA
I BRATOVŠTINAMA.

POZOR!

Na sve naručbe što se prime inicijativom Hrv. kat.
- nar. djačtva, na korist njihovu davam 5°.

S III 3/11.

OGLAS.

Potpisani, kao upravitelj stečajne mase „Seoske Blagajne Štedionice Zajmovnice na neograničeno jamčenje u P. Šepurini“ donaša ovim do znanja, da će se na 29. Ožujka 1913 u sobi br. 2 kod c. k. kotarskog suda u Šibeniku držati javna dražba slijedećih nekretnina uz niže navedene najniže cijene:

Nekretnine u p. o. Prvića.

čest. zgr.	228	za K	377·58	čest. zem.	971/2	za K	36.52
"	360	"	69·14	"	975/4	"	273.06
" zem.	919/2	"	22·66	"	975/5	"	22.80
"	921/1	"	7·20	"	974/4	"	1·82
"	962/1	"	1—	"	1046/3	"	12—
"	965/1	"	147·55	"	1177	"	62·80
"	966/1	"	136·80	"	1489/1	"	322—
"	966/2	"	215·60	"	1489/2	"	1489/2

Nekretnine u p. o. Zatona

čest. zem.	3243/3	za K	69·20	čest. zem.	3853/1	za K	68·68
"	3243/5	"	44·84	"	3853/2	"	3853/3
"	3243/7	"	31·10	"	3853/4	"	3853/5
"	3283	"	163·26	čest. zem.	3856/2	za K	70·88
"	3325/1	"	45·86	"	3857/1	"	12·68
"	3327/2	"	66·16	"	4087/1	"	22·37
"	3328/1	"	52·82	"	4088/1	"	89·66
"	"	"	"	"	4088/2	"	130·54
"	"	"	"	"	4091/2	"	22·38
"	"	"	"	"	7313/3	"	27·20

Ne prodaje se ispod sad navedenih cijena.

Dražbeni uvjeti i isprave, koje se odnaju na ove nekretnine (zemljišnički izvadak, zapisnici o procjeni i t. d.) mogu se pregledati kod spomenutog suda kroz uredovne satove u sobi br. 2.

Ostale obavijesti daje potpisani.

ŠIBENIK, 22 Veljače 1913.

Gospodarski pregled.

Opet novi porezi?

Beč, 27 veljače. Financijalni odbor zaključio je, da se na pjenušasta vina uđari porez od 80 para po flaši. Zatim je prešao na razpravu o porezu na totalizatore.

Ova finansijalna osnova težko da bude riješena prije Uzksra, budući su članovi odbora ogroženi na vladu, jer kani podnjeti novi veliki porezovni program za pokriće troškova mobilizacije.

Što je od poljodjelske škole?

Na ovo pitanje je vrlo težko odgovoriti, isto tako kao što i na pitanje da li je umro Menelik. Više od godine dana raznose vesti po novinama: škola će se zatvoriti u Splitu, a otvoriti negdje drugde; a onda opet škola se neće uobće zatvoriti itd. Ali prije par mjeseci doniele su bile razne domaće novine vesti, da se u istinu sad ozbiljno radi oko toga, da se poljodjelska škola premjesti iz Splita, a u današnjoj zgradi da se smjesti centralno sjemenište za cijelu Dalmaciju, jer da su se napokon uvjerili i oni gore u Beču, da škola ne odgovara. Pa i sama "Smotra Dalmatinska" doniela je vest, da se škola ima zatvoriti.

Čudnovato, na jedanput, uprava škole šalje izpravke simo i tamo, da te vesti nisu istinite, te da se tim vistima škodi zavodu itd. Zbilja čudnovato; sama uprava zavoda davala je povoda ovakvim vistima, pa službeni list donio je istu stvar o zatvorenju škole, a sad se ustaje proti tim vistima, kao zlobnim izmišljotinama. Zagoneo je to, da su ove zlobne izmišljotine bile štampane i u službenom listu, a do danas nisu bile dementirane.

Zašto "Smotra Dalmatinska" nije doniela i izpravak upravitelja škole? Žalostno je ako je vest uprave zavoda istinita, naime, da je ovo pitanje opet odgodjeno *ad calendas graecas*.

Godine prolaze, novci se troše za ništa, a mi u Dalmaciji nemamo do danas niti jednu poljodjelsku školu, koja bi odgovarala zahtjevima današnjeg vremena i koja bi pridizala naše zapušteno gospodarstvo odgajajući napredne poljodjelce u zemlji. Ovo pitanje nebi se imalo zatezati već riešiti čim prije; gimnazija, realaka i naučnika imademo i previše, ali poljodjelske škole nemamo.

Iz grada i pokrajine.

Za predstavu "Graničara", koju davaju dilektanti našeg Sokola u nedjelju 2. ožujka, pokazuje se u gradjanstvu veliko zanimanje. Pripominjemo, da u predstavi sudjeluje i orkestar, pod ravnateljem maestra g. Patucchi. Tko želi imati sjedalo, neka se na vrieme pobrine. Karte za ulaznice i sjedala prodavaju se počam od danas u družinu od 7 s. večer dalje.

† Marija Paskiević Čikara rodj. Stipčić. Uglednu gradjansku obitelj gosp. Paške P. Čikare stigao je težak udarac smrću ljubljene mu gospodje supruge, koja je preminula jučer u noći u 12 1/2 sati. Vriednu pokojnicu oplakuje mnogobrojna obitelj i rodbina, a sačestvovalo je mnogobrojno gradjanstvo, kako se moglo viđeti danas popodne u žalobnoj povorci. Dobroj pokojnici vječni pokoj, a težko učvilenoj obitelji i naše želovanje.

Promjene medju franjevcima. U zadnje doba zbilo se u franjevačkom redu sv. Odkupitelja više promjena u upravi župa i samostana. Milo nam je da je na

upravu ovdješnjeg samostana sv. Lovre došao mnp. o. Stipančić, poznat sa svojim vrlinama, iskrenosti, ljubaznosti i dobrote.

"Učiteljski Glas". Primamo: Ima skoro tri godine, da dalmatinsko učiteljstvo nema svojega slučnog glasila. Lani — permanentni odbor, koji je učiteljstvo zaštitao pri akciji za uređenje beriva, obećao, kako će sve sile uložiti, da pitanje glasila, "što prije sredi i konačno kraju privede". I "Savez" u Splitu, u zadnjoj svojoj sjednici, zaključio je, da će naskoro početi izdavanjem "Učiteljskog glasa". Koli permanentni odbor, toli "Savez" nijesu obećanja izpunili. Zar ćemo dopustiti, da se to pitanje protegne do grčkih kalenda? Žao će nam biti, ako budemo prinuđeni, da istupimo oštire i pozovemo na odgovornost one, koji nijesu oživotvorili ono, što je dalmatinskom učiteljstvu od prijeke nužde. Učiteljstvu je potrebito glasilo, da se upozna i dobije temeljitu uputu iz srednje pedagogije i pomoćnih njezinih znanosti. Osim toga mora da dobije i pouzdan naputak za uzgajni i poučni rad prema najnovijim metodama. Moralna i materijalna prava učiteljstva nije još postiglo, a ta će se pitanja najbolje urediti razpravljanjem u svojem listu. Glasilo će puškom učiteljstvu biti poticaj da se najdužnije posveti školi i školskom radu, a time će podići i vrijednost stališta i školi. Shvatit će i rad izvan škole, te će što bolje pregnuti i raditi kako bi se u nas digla kultura, kao preduvjet i priprava za svoju i narodnu bolju budućnost.

Obstanak je glasilu osiguran u svakom pogledu, reča se samo mudro i obzirno uređuje, a ako ustreba odriješito, ali u vijek pošteno.

V. učitelj.

Na crnogorsko bojište odputovao je iz Šibenika hečnik dr. Čatović.

U fond "Hrvatske Rieči" dočinio je g. Marko Belamarčić K 3 — da počasti uspomenu pok. Marije Paskiević Čikare. Uprava darovatelju najljepše zahvaljuje.

Promjene u plovibrenom redu. Ug. hrvatsko parobrodarsko društvo ima od 1. ožujka slijedeći plovibeni red za Šibenik:

Ponedjeljak dolazi iz Rieke u 10:45 pr. p., odlazi za Rieku u 2:30 pop.; utorak dolazi iz Rieke u 11:45 pr. p., odlazi za Rieku u 2 pop.; sreda dolazi iz Rieke u 11 pr. p., odlazi za Rieku u 2 pop.; četvrtak dolazi iz Rieke u 11 pr. p., odlazi za Rieku u 2 pop.; petak dolazi iz Rieke u 11:30 pr. p., odlazi za Rieku u 2 pop.; subota dolazi iz Rieke u 11 pr. p., odlazi za Rieku u 6 u jutro; nedjelja dolazi iz Rieke u 12:30 pop.

RAZNI BRZOJAVI.

Maršalsko vijeće.

Beč, 27 veljače. Maršalsko vijeće, obdržavano tri dana pod predsjedanjem kraljevima, a kojemu su prisustvovali uz prie-stolonasljednika ministar rata, šef generalnog štaba te nadzornici vojske, jučer je dovršilo svoja većanja.

Naručbe ratne mornarice.

Beč, 27 veljače. Jedna deputacija tigo-viško-političkog udruženja bila je kod ministra Trgovine radi naručaba ratne mornarice u inozemstvu. Ministar je odgovorio, da je on nastojao posredovati između uprave ratne mornarice i austrijskih interesenata te će i u buduće nastojati da domaćoj industriji osigura vojne naručbe.

Generalni štrajk u Ugarskoj.

Budimpešta, 27 veljače. Generalni štrajk, kao protest protiv izborne reforme, počet će u ponedjeljak dne 3 ožujka. Vlada

je radi toga ukinula za nedjelju nedjeljni počinak.

Rusini obstruiraju.

Beč, 27 veljače. Rusini spremaju ponovo obstrukciju, jer izborna reforma, koju predlažu Poljaci i vlada za galički sabor, za njih je nepovoljna.

Nezgode avijatičara.

Pula, 27 veljače. Pilot ratne mornarice linijski poručnik Klobučar, spuštajući se na more srušio se s aparatom te pri tom dobio teže ozlade na gornjoj i donjoj čeljusti. Stanje nije pogibeljno.

Mühlhausen (u Elsasu), 27 veljače. Podčastnik Helfenryder, učenik u avijaciji, upre se sa svojim učiteljem nadporučnikom Linke. Aparat se na jednom srušio; podčastnik je na mjestu ostao mrtav, a Helfenryder je težko ranjen.

Kriza u Ugarskoj.

Beč, 27 veljače. Kralj je primio u audijenciju ministra predsjednika Lukacsa te prihvatio demisiju ministra nastave grofa Žichya, koga će naslijediti državni tajnik Jankovics. Demisija cijelokupnog Lukacsevog kabineta ne će za sada uzsljediti.

Budimpešta, 27 veljače. Nakon dogodjaja u velikaškoj kući, gdje je bivši predsjednik te kuće grof Deszöffy iznio u interpelaciji Lukacseve prijavštine pozname u procesu proti Dessyu, položaj Lukacsevog kabinta postaje neodrživ. Opozicija nastojiće da ovo liepu prigodu izrabi. U razpravi izborne reforme kani opozicija poslušati Lukacsa i članove većine galičkom soli aludirajući tako na Lukacsevu prljavu aferu.

Izgorio parobrod.

Mletci, 27 veljače. Na parobrodu austro-americane "Georgia" na putu u Mletke porodio se požar. Parobrod je odvezan u dragu Milje. Požar je trajao i drugi dan. Šteta velika. Propalo je mnogo pamuka i ulja.

Strašna eksplozija dinamita.

Madrid, 27 veljače. Iz Museja kod Gijona javljaju, da je ondje došlo do strašne eksplozije dinamita, pri čemu je bilo usmrceno 16 osoba, među njima i jedan general. Preko 100 ranjenih.

Madrid, 27 veljače. Pri eksploziji kod Gijosa je 24 mrtva, među njima upravljajući inžinjer i poduzetnik.

Soba s pokuštvom

sa posebnim ulazom iznajmljuje se. Ista se nalazi u I. podu na lijepom položaju Široke ulice. Upitati se u dučanu gosp. L. Paladino.

SPUŽAVA

... RAFINIRANIH I PROSTIH ...

svake veličine i oblika

za sve moguće potrebe te za toilette

imade veliku zalihu

SPUŽVARSKA ZADRUGA

U KRAPNU

Naručbe adresirati na:

Spužvarska Zadruga - Šibenik.

"CROATIA"

osiguravajuća zadruga u Zagrebu
jedini je domaći osiguravajući zavod. :: Utemeljena g. 1884.

CENTRALA: Zagreb, u vlastitoj

PODRUŽNICE i GLAVNA ZA-

palači, ugao Marovske i Prera-

dovićeve ulice.

PODRUŽNICE i GLAVNA ZA-

STUPSTVA: Osiek, Rieka, Sar-

ajevo, Ljubljana i Novi Sad.

Podružnica u Trstu, Via del Lavatoio br. I., II. kat

Telefon 25-94

Ova zadruga prima uz povoljne uvjete sljedeće vrste osiguranja:

I. Na ljudski život:

1. Osiguranja glavnica za slučaj doživljaja i smrti.
2. Osiguranja miraza.
3. Osiguranja životnih renta.

II. Protiv šteta od požara:

1. OSIGURANJA ZGRADA (kuća, gospodarskih zgrada, tvornica, industrijskih poduzeća).
2. OSIGURANJA POKRETNINA (pokućstva, dućanske robe, gospodarskih strojeva, blaga itd.).
3. OSIGURANJA POLJSKIH PLODINA (žita, sijena itd.).

III. Staklenih ploča protiv razlupanja.

Zadržana imovina u svim odjelima iznosi . . .

K 2,713,674-13

Od toga temeljna glavnica . . .

K 800.000—

Godišnji prihod premije . . .

K 1,363.040-89

Isplaćene odštete . . .

K 4,970.238-48

Sposobni posrednici i akvizitori primaju se uz povoljne uvjete.

Zastupstvo za Šibenik i okolicu

VLADIMIR KULIĆ - ŠIBENIK

OGLAS.

Častimo se javiti, da uz dosadašnje naše proizvode pravimo i specijalni škerlet za naše težačke kape i ostalo u raznim vrstama, bojama i cijenama, a uspijeva nam veoma dobro.

Cijene su mu veoma umjerene. Gg. vanjski trgovci i radionice kapâ, mogu se obratiti direktno tvornici za uzorke i cijene.

PRVA DALMATINSKA TVORNICA PREDIVA i TKALA
i SPECIJALNOG ŠKERLETA

PAŠKO RORA i drug u ŠIBENIKU.

VELIKA ZALIHA

MUŽKIH ODIELA ZA ZIMSKU SEZONU

NAJMODERNIJEGA KROJA — — — UZ VRLO UMJERENE CIENE.

SUVIŠE ODIELA ZA AMERIKU. —

PIO TERZANOVIĆ - ŠIBENIK

Ne boji se nikakove utakmice.

Velika zaliha svakovrstnih

MREŽA OD PAMUKA

(KOTUNA) od prve svjetske tvornice.

Suviše

MREŽA TALIJANSKIH (puljizkih)

BAČAVA
HRASTOVIH
OD 3 1/2 DO 4 HL.

NAJMODERNIJEGA KROJA — — — UZ VRLO UMJERENE CIENE.
SUVIŠE ODIELA ZA AMERIKU. —
PIO TERZANOVIĆ - ŠIBENIK
Ne boji se nikakove utakmice.

KRALJICA DAGMAR

HISTORIČKI ROMAN

ČESKI NAPISAO VACLAV BENEŠ TRŽEBISZKY · PREVEO PAVAO M. RAKOŠ

Već se sa svih strana oglasila zvona s najpunijim glasovima i kao da se sviti glasovi slivali u ganutljivo, neopisivo suglasje: s Bogom... s Bogom...!

Bila je silna svjetina, koja se talasala kao kad se more diže iz dna... Majke su dizale na rukama djecu, da vide bolje; svuda je bila glava da glave, i uvijek ih još mnogo dolazio... I iz pokrajine bilo je sabrano mnogo naroda...

Draguška klečala je u vojvodskoj palači, obučena u svatbenoj opravi, na crvenim baršunastim jastučićima sa zlatnim, skupocjenim resama... Na bližedom licu svjetlio joj se biser za biserom, i kao da se svaki mijenja u mnogobrojnim bojama, a svi su padali na muku blazinu... Na nevestinoj kosi bio je mirtov vjenac, a od zatiljka pa sve do zemlje visjela joj naborana, poluprozirna koprena. Svatbena oprava bila je modre boje, takve kao što je najčišće plavetnilo nebba za lipanjskih dana...

„Kad sjedneš na kraljevski prijesto, sjećaj se časti i sramote, uvijek budi bogobojazljiva, milostiva, blagovorna, bijednicima ne uskraćuj podatne ruke i svi će ti biti odani... Sjećaj se oca, majke... i ne zaboravi svoju državu... sjeti se onog, što si sama iskusila...“

Vojvoda Pršemisl nije mogao dalje da govori; nehotice morao je da ušuti i čvrsto je stinuo usnice, da se svlada... I njegovu dušu najednom zahvatila je žalosna misao, da se možda više kroz cijeli život neće sresti sa Draguškom...

Samo se sagnuo u njoj i ljušnijoj lice, čelo i usnice...

Što je kćeri govorila gospodja Adleta, nije se moglo čuti... Koliko je god puta nevjesta napravila krst na bijelom čelu, toliko puta sagnula se njoj i poljubila je!

Nevješta se za tim digla, stupila je na uzvišeno mjesto, pokriveno krasnim crvenim suknjom, a za tim pristupili su dansi poslanici... I biskup s mitrom i paštriskom palicom bio je medju njima...

„Već danas, svjetla naša gospodjo, zaklinjemo ti se vjerom i poštjenjem svojim, da ćemo ti biti poslušni i pokorni i već danas, prije nego predješ prag očinskog doma, pozdravljamo te, svjetla djevojko, pozdravljamo te kao kao kraljicu triju država, kao vladaricu danskog kraljevstva... Nek živi na mnoga ljeta, nek bude srećna među nama kraljica Margaretra.“

Vodja poslanstva, gospodin Strange Ebbeson, tako da rečem, grmeći izgovorio je ove riječi, za tim izvukao je mač i oštricom okrenuo ga prema zemlji upravo pred nogama nevjeste svojega gospodara...

„Nek živi mnoga ljeta, nek srećna bude medju nama kraljica Margaretra!“ ponovno zaorilo je u velikoj vojvodskoj dvorani, a tada pridružiše se danskom poslanstvu i česka gospoda što su iskrene mogli. Samo što im je glas nekako zapnijao u grlu i što se mnoge stare biste oči kao ukočile, jer najkrasniji cvijet česke domovine u tako dalekoj zemlji i u tako hladnom kraju lako može da ugine...

I kao su nakon toga dolazili jedan za drugim, da svaki rekne lijepoj nevjesti nekoliko riječi, što joj želi — neki su jecali, morali su za čas prestati, i stari Černin, koji je takodjer bio prisutan, nije mogao da progovori nijednu riječ. Tako što još nikad nije mu se dogodilo. Možda bi se lakše svladao, da mu stigla u Žinkov vijest, da su mu sva tri sina ostavili kosti u tudjini...

Na dvorištu bilo je već sve spremljeno; vojvodino družtvu čekalo je što na konjima, što pješke... Još će ispratići mladu nevjestu u novu njezinu domovinu. U redovima vidjelo se starih, naboranih lica, izmedju kojih je bilo više opaljenih od italskog vrućeg sunca a mnogima bilo je lice s brazgotinama od italskih mačeva, koje znakove neće moći izbrisati ni Morana...

Praška zvona zvonila su sve glasnije i glasnije i uvijek odlučnije: „Sjeti se češke države... budi zdrava... mi te ne ćemo zaboraviti...“

I činilo se, da da svjetina razumi kovinska srca, jer tek što se pokazala na dvorištu, klicala je kao iz jednog grla: „Sjećaj se češke države... i mi te ne ćemo zaboraviti...“

Povorka kretala se najsvećanijim korakom. Morala je da krči put između svjetline. Tisuće usnica želilo je Draguški sve najbolje, tisuće jezika praštalo se od nje i tisuće ruku posipalo joj put najkrasnijim poljskim cvijećem...

Danci nisu mogli da vjeruju svojim očima.

Češki narod bio je već od nekad vjeran i mio narod... Svakog od svojih vodja ljubio je prvi odanom ljubavlju...

I Pršemisl i kneginja pratili su svoju kćer... I obojica gledali su u zemlju, jer su im skoro neprestano tekle suze po licu...

I bili su već dosta daleko za Strahovskim bedemom; a vjetina se nije smanjivala, a glasovi kovinskih srđaca neprestano su još dolazili do njih. Iznenadno bacio se povorci na put stari čovjek, danskom poslanstvu upravo pred konje. Ljudi ga htjeli odvesti dalje; a starac branio se iz svih sila...

„Vi golobradci!... Preda mnom poklecali su milanski gradski vijećnici i sam...“

Starac se sad okrenuo prema vojvodinim oružnošama, i njegova desnica bila je na bačaku jednostavnoga teškog mača...

„Pustite ga!“

Pršemisl bio je odmah uz starca, koji je pozorno bistrim očima pratio svaku kretnju pratrnice.

„Ko si i što hoćeš?“

„Ja sam čuvar svetovačlavskog doma na Stohovu, i što hoću? — Idem da se oprostim s kneževnom kćerkom...“

Starac metnuo je lijevu ruku na oči i s njima zadržao se na pitaču.

„Ti si vojvoda... Ne varam se... Dopustit ćeš mi, da se oprostim s tvojom svjetljom kćerkom.“

„Dopuštam, starce — dopuštam...“

„Pa znao sam! — Vidite, vi hrči? — Vladislav sin pozna Stohovlaka, premda ga još vidio nije... Ja sam bio s tvojim ocem slavne uspomene u Italiji, trpio sam s njim dobro i zlo, zadnjeg je bilo mnogo više... Ja već onda nisam vjerovao kraljevskoj kruni, to je bila samo zamka i momak... aj, ovdje je sama nevjesta... Čuj, svjetla kneginja... Tvoja prababa Dragomira do danas nema u grobu mira; zašto jamačno dobro znaćeš...“

Pršemistrovo lice potamnilo je, već je htio da prekine starca, a kad je spasio kćerkin moći pogled uštao je...

„Ti si dobra, prijazna... kao da gledam mladu kćerku melničkog Slavibora, Ljudmilu... A ti možeš pribaviti mir, niko drugi osim tebe, svjetla djevice... I njezina duša očekuje ga skoro već tri stotine godina... Žrtva, koju bi morala doprijeti, tako je maćena, da se ne može ni nazvati žrtvom... Ostani Dragomira, ne boj se toga imena, oduzmi s njega prokletstvo, naknadni narodu, kojemu ćes vladati, što 'e ona na žao učinila našim praočima... Ostani — molim te za sve — Dragomira, odbaci tude ime, koje su ti dali u tudjini i kojim su te počeli nazivati, kad si se povratila u domovinu... Neka štovanje prema jednoj Dragomiri izravna krivnju druge... i duša tvoje prababe odletjet će kao bjela golubica u nebo... I božji blagoslov razlit će se nad tvojim glavom, u tvoje srce u najvećoj mjeri, svaki tvoj korak, kojeg će učiniti, svaka riječ, koju ćeš progovoriti, svaka kretnja tvoje ruke bit će ilagostovljena... S Bogom, časna djevica...“

(Nastaviti će se).

INSAM & PRIMOTH

St. Ulrich, Groeden (Tirol).

Kiparske radnje iz drveta za crkve

Kipovi svetaca, oltari, propovjedaonica, križni putevi, razpela, jaslice itd. Katalog uzorka s cienama daje se badava. Za dostavu naručbe do stacije uključivo sa skrinjom, ne plaća naručitelj.

VELIKA ZLATARIJA Gi. PLANČIĆ Vis-STARIGRAD-Vejaluka

ŠIBENIK.

Hrvatske narodne poslovice
uredio V. J. Skarpa, cijena knjizi broširano
K 5.—, a uvezano K 6.—, nabavlja se
kod "HRVATSKE TISKARE" u Šibeniku
i u svim knjižarama.

HRVATSKA VERESIJSKA BANKA

PODRUŽNICA ŠIBENIK

Centralna DUBROVNIK. Podružnica u SPLITU i ZADRU
DIONIČKA GLAVNICA 2,000.000 K
PRIČUVNA ZAKLADA U PRITIČCI 250.000

BANKOVNI ODJEL

PRIMA ULOŽKE NA KNJIŽICE U KONTO KURENTU
I ČEK PROMETU; ESKOMPTUJE MJENICE, OBAVLJA
INKASO, POHRAINUJE I UPRAVLJA VRIEDNINE. DE-
VIZE SE PREUZIMLJU NAJKULANTNJE. IZPLATE NA
SVIM MJESTIMA TU I INOZEMSTVA OBAVLJAJU SE
— BRZO I UZ POVOLJNE UVJETE.

MJENJAČNICA

KUPUJE I PRODAJE DRŽAVNE PAPIRE, RAZTERET-
NICE, ZALOZNICE, SREĆKE, VALUTE, KUPONE.
PRODAJA SREĆAKA NA OBROČNO ODPLAĆIVANJE.
OSJEGURANJE PROTIV GUBITKA ŽRIEBANJA. REVI-
ZIJA SREĆAKA I VRIEDNOSTNIH PAPIRA BEZPLAT-
NO. UNOVČENJE KUPONA BEZ ODBITKA.

HRVATSKA TISKARA

(Dr. Krstelj i drug) :-: Šibenik :-: (Dalmacija).

Veliko skladište svih vrsti tiskanica za župske i občinske urede.

Tiskanice izradjene su na finom i trajnom papiru, a cijene su im veoma nizke. Pri naručbam za veću fočnost, uz broj popisa valja naznačiti i naslov tiskanice.

Izradjuje sve vrsti posjetnica, poziva za zabave i koncerne, jestvenike, diplome, cienike, protokole, brošure itd. itd.

Za sokolska društva imamo naročite Clischée i znakove, te smo u mogućnosti svaku naručbu izvršiti na podpuno zadovoljstvo. Naročito smo snabdjeveni krasnim slovima za izradbu svake vrste i veličine plakata. Čista papira svake vrste i količine, kao i obvoja prodajemo uz vrlo nizke cene.

Svi poslovi izvršuju se najvećom preciznošću i vrlo brzo.

Vlastita knjigovežnica

obskrbljena svim potrebnim i najmodernijim strojevima kao i onim za rezanje, perforiranje, pozlaćivanje i t. d. Uvezuje sve crkvene knjige, Missale, protokole, brošure, te sve radnje u knjigovežku struku zasjecajuće.

Napomenuti nam je, da smo svim radnjama, kao i papiru i tiskanicama cijene znatno snizili.

Po'jodjelska Zajmovna Blagajna

Zadruga uknjižena na neograničeno jamstvo
u ŠIBENIKU.

Ukamačuje novac na uložne knjižice uz

50
|
0